

På himlapellen

Ett gycklarspel

av

Lasse Dahlberg

© Lasse Dahlberg 1987

Dragen av häst kommer en gycklarvagn till spelplatsen.
Hästen är en stadig ardenner och på vagnen åker fyra gycklare.
Det är Klas Kollosal. Barbara By, Ullvia Liv och Toni Ton.
De ställer i ordning för spel.
Här finns också Hönan Helena, Tuppen, två rufsiga hundar,
dockor och instrument m.m. m.m.

På Himlapellen (Prolog)

(Trumpetfanfarer, trumvirvar, tamburiner, skullror och en "storslagen" inledningssång)

*Kom till vårt spel
Vid era vackra kullar
Solen går upp
Och hela havet rullar*

*Vi är teatern
Ni vår publik
Vi spelar – Ni kommer
Se vår mimik*

ALLA:

Vi är (fanfarer, trummor, liv och skratt)
Ullvia Liv ... Klas Kollosal ... Barbara By ... Toni Ton!

(Alla fyra faller varandra i talet)

Får jag lov att presentera min vackra vän den sköna, starka,
gyllenbruna Brynhild Brunte, med Sveriges allra största, hjärtformigaste bak!

Och hönan! Vår äggiga, pickiga Helena.
Hon stammar från Medelhavets stränder ...från 1800-talet ... en äkta ... vikingahöna ...
Hon värper skimrande blåa ägg i himmelska nyanser. Se! Hönan Helena!
Livs levande ... just nu ...!

RYTMISK RAMSA:

*Hönan lever
Picka och lever
Hästen sparkar
Bockar och frustar
Du skrattar
Lever och gråter
Känner och tänker
Näsan blänker
Tårarna rinner
Benen brinner*

*Armarna viftar
Tänderna flyger
Månen blinkar
Stjärnorna faller
Hönan Helena
Lever just nu....*

ALLA:

...jag har också det stora nöjet att för er, den20.... presentera....
Himlens djupblå kupol (regntunga moln), markens gröna friska gräs,
Havets vita rena skum på andra sidan kullarna och ...*(något speciellt för spelplatsen)*
...och *(nya fanfarer, trummor, liv och skratt)*
BARBARA BY ULLVIA LIV...TONI TON...KLAS KOLLOSAL..

(Alla försvinner , vagnen blir tom)

Första Akten

(Toni Ton trollar bort en boll...slår på trumma... spelar piano.)

TONI TON:

Hela Världen*(blåser på bollen)* Borta!

(Klas Kollosal målar något som fattas. Han målar alltid något som fattas på "Den stora taolan". Barbara By hänger tvätt. Barrbrunan smyger sig på Klas Kollosal. Det är en otäck figur som bara förstör. Hon "fångar" Klas och försvinner med honom. Dramatisk filmmusik under scenen. In rusar Ullvia Liv – hon är mycket andfådd)

ULLVIA:

Barrbrunan! Såg ni Barrbrunan! – Jag måste varna Klas Kollosal!

(Ullvia ut. Dockan Klas Kollosal dyker upp på den "lilla vagnen")

KLAS.

Är det teater här?..... Nej!..... Är det teater här?Ja!
Oh...Oh....Ooooooh ... vad jag är blyg....

(röd celluloid)

KLAS:

Jag rodnar när jag blir blyg... Oooooh!
Nu är jag inte blyg längre..... Vänta, vänta, vänta!

(Klas försvinner. Barrbrunan skymtar förbi igen)

ULLVIA:

Barrbrunan! Barrbrunan! Hon är överallt!
Bakom ... Över ... Under... I ... Överallt!
Jag måste varna Klas Kollosal

(Ullvia ut. Dockan Klas dyker upp igen)

KLAS:

Ja, ja, ja, jo, jo ... det är jag som är Klas Kollosal.
Där är ni... Där är ni....Där är ni – Rattattati! Rattattati!

(en liten dans)

KLAS:

Det spritter och sprattlar i munnen, tungan kan inte vara still i all evighet, när man har något att berätta. Ord, ord, ord. Det stockar sig i halsen. Orden står i kö. Rattattatö! Rattattatö!
Dom vill ut ut ut . Rattattatut! Rattattatut! Tungan sprattlar till och ut ur munnen kommer vackra ord... fantastiska ord... runda ord... kantiga ...korta...långa...många
JAG ÄLSKARJAG ÄR GALEN ... JAG ÄLSKAR!

(Dockan Barbara By dyker upp)

BARBARA:

Tyst! Tyst! (*pang!*)
Bubbel Babbel Bibel! Vet du inte! Vet du inte att hon är här! Barrbrunan är här!
Hon förstör allt! Luften, färgen, vattnet, skogen. Allting blir bara brunare och brunare och brunare.
Klas! (*pang!*) Barrbrunan är här.

KLAS:

Jo, jag vet – jag vet, jag vet. Och det finns bara ett sätt att bli av med henne.

BARBARA:

Hurdå?

KLAS:

Var rädd om allt som lever! Ja, om mig till exempel! Jag lever. Jag känner ... jag är född.
Var rädd om mig Barbara. (*Pang!*) Aj!
(Barbara försvinner)
Var var jag? Var var vi? Jo ...här är jag ... där är ni...Rattattati Rattattati!
(en liten dans)
Det var en underbar morgon
(Berättelsen får "liv")
Det runda klotet i öster jagade skuggorna på flykten och öste ut sina färger på marken.
Solen gick upp! Rattattatupp Rattattatupp! Fåglarna var som galna denna vackra vårmorgon.
(pip pip pip) Luften klar som kristall – klirr och klarr.
Så hände det! Det som måste ske! Det var som själva meningen! Det gjorde fruktansvärt ont!
Platt som en pannkaka kom huvudet ut. Ut från magen kom hela jag blöt som en katt som trillat i Kattegatt! Luften strömmade in i lungorna, för första gången fylldes dom med luft. Åh, vad jkag skrek! Vad jag skrek! JAG ÄLSKAR! JAG ÄR GALEN!

(Barbara dyker upp)

BARBARA:

Tyst! (*pang!*) Ser du inte!?

KLAS:

Aj! Jo, där är du! Rattattatu Rattattatu!

Som en för stor fisk i en för liten sjö hade jag guppat inne i magen. Men nu! –
Fåglarna sjöng (*pip pip pip)* solen värmdde och glittrade den kyliga vårmorgonens klara luft
Som strömmade in för första gången i mina lungor. Och jag skrek ... Oj, vad jag skrekeliskrek...
JAG ÄLSKAR JAGÄR GALEN JAG ÄLSKAR JAG ÄR GALEN!!

BARBARA: (upp)

Tyst! (pang!) Du bara bubblar och babblar och biblar! Akta dig! Vet du inte att hon är här!
Barrbrunan!

(hon dyker ner)

KLAS:

Aj! – Jag vet – var rädd om mig!

(Barrbrunan visar sig då och då. Klas berättar allt ivrigare, trotsar faran.)

KLAS:

Mammas bröst var lika söta som sockerlönarna i Vermont.
Runda, varma, mjuka. En knopp här och en knopp där att suga på – så där.
Varm mjölk sprutade in i munnen och jag blev mätt och mosig, varm och rosig.
Så gott det var! Jag tror jag blir galen – så gott!
Det blev kväll

(Barrbrunan närmar sig)

.....koltrasten sjöng och jag sov med doften av söt honungsmamma omkring mig.
Nu var jag född! Det här var livet ...
Nästa dag Rattattatag Rattattatag *(en liten dans)*

(Barrbrunan lägger en säck över Klas Kollosal)

SMUTSIGT MELLANSPEL (1)

Barrbrunan sjunger. Kören består av skorstenar och torra träd)

BARRBRUNAN:

*Bakom och över
Under och i
Jag vill fram
Fram och förbi*

KÖR.

*Det är barr
Det är barr
Det är Brunan
Barrbrunan är hennes namn*

BARRBRUNAN:

*Jag kvävede ett hav
Så att fiskarna dog
Jag fällde
En grönskande skog*

KÖR:

*Det är barr
Det är barr
Det är Brunan*

Barrbrunan är hennes namn

BARRBRUNAN:

*Jag stinker och stånkar
Är ingen lik
Jag vill fram
Jag vill bli mycket rik*

KÖR:

*Det är barr
Det är barr
Det är Brunan
Barrbrunan är hennes namn*

BARRBRUNAN:

*Bakom och över
Under och i
Jag vill fram
Fram och förbi*

KÖR.

*Det är barr
Det är barr
Det är Brunan
Barrbrunan är hennes namn*

(Barrbrunan försvinner och tar med sig Klas Kollosal som ligger i säcken)

Andra Akten

ULLVIA LIV:

Brrr.....jag fryser....det är kallt.....kollosalt kallt!
Barrbrunan har varit här va? – Jag visste det. Hon bara förstör och förstör.
Det känns att han har varit här. Det är så kallt att Nordpolens isbjörnar skulle
Hacka tänderuuuhhh.....men dom har varandra.....sitter tätt tätt ihop på
Något isflak och värmer varandra. Brrrr.....vad jag är ensam....var är alla....
Jag fryser.

*(Ullvia märker inte att Klas Kollosal målar en stor gul sol och en dörr att stiga in i.
Hon märker inte att Toni Ton spelar en vacker vals eller att Barbara By hänger
Upp vita moln på ett streck)*

ULLVIA:

.....tänk att få krypa in i något stort och mjukt och varmt Ligga och
Gunga gunga.....sjunga

*Vagnen rullar långsamt fram
På dagarna i rök och damm
På natten får du sällskap
När månen tittar fram
Då spelar du och månen en duett
Det är nattens vackraste duett*

ULLVIA:

Jag minns Rabarberbladen när jag var liten. *(berättelsen får liv)*
Rabarberbladen var stora som parasoller och stjälkarna lika tjocka som mina armar
och ben. Det var mitt "ensamhetsställe" – Rabarberlandet. När det regnade låg jag torr
Under bladen. När solen sken låg jag i skugga.
När mamma var arg för att pappa sov eller pappa sov för att mamma var arg – gick jag dit.
Då trodde jag att allting som blev fel mellan mamma och pappa alltid måste bero på mig.
Så var det ju inte Men jag flydde till Rabarberlandet. Det var bara mitt! Ett rum under
bladen.
Idag skiner solen. Barrbrunan finns inte och luften är klar som kristall... *(Klirr Klirr)*
Vita ulliga moln svävar mellan bladen. Jag hoppar upp! Springer mellan tussarna –
kliar en stor vit gubbe på näsan...Atjo! – den trillar av. Jag hoppar i berg utan att slå mig, flyger som
en fjäril och gör ett perfekt svanhopp med dubbel skruv!

*(Barrbrunan visar sig. Solen blir brun, musiken kladdig och Barbaras moln smutsiga. Barrbrunan
Härjar och förstör. Så försvinner hon och Ullvia blir ensam och orolig igen.)*

ULLVIA:

Brrrr.....Hallå! Var är ni? Kom fram!

(Dockan Klas kommer flygande på ett moln)

KLAS:

Hej! Se på mej! Vilken grej! Jag är tjej! – Nej jag är kille Rattattatille!

ULLVIA:

Hej Klas! Skönt att det var du! Jag trodde att det var Barrbrunan.

KLAS:

Barrbrunan. Bara Barr Bara Barr Bara Brunan.

Nej det är jag – Nyss född!

ULLVIA:

Nyss född?

KLAS:

Nyss född.

ULLVIA:

Vad pratar du om?

KLAS:

Men Ullvia, pundhuvud, sockertopp min äälskling!

Du hör visst inte på. Jag berättar och berättar och berättar. Orden trillar ur munnen

Och du hör inte på! Du hör inte om magen som skvimpar, bröstet som sprutar, solen som sjunger och fåglarna som lyser. Jag tror jag blir galenjag tror jag blir galen!

ULLVIA:

Lugna dig – Du blir röd som en kräfta (*Celluloid*). Nu lyssnar jag. Berätta igen

Hur var det när du föddes?

KLAS:

Det var morgon...

ULLVIA:

Ja?

KLAS:

...så sa det plupp.

ULLVIA:

Ja...och...

KLAS:

...så var jag född.

ULLVIA:

Du är sur

KLAS:

Nej.

ULLVIA:

Du är visst sur.

KLAS:

Nej.

ULLVIA:

Och så är du rädd för Barrbrunan.

KLAS:

Är jag?

ULLVIA:

Det är du visst det. Det är vi alla.

KLAS:

Inte jag

ULLVIA:

Jag fryser om ryggen....

KLAS:

Var då?

ULLVIA:

...längre uppooooh vad skönt! Ooooh! – Klas.

KLAS:

Ja

ULLVIA:

Vi måste hålla ihop! Slåss tillsammans. Barrbrunan är farlig!

KLAS:

Jag vet.

ULLVIA:

Var är dom andra?

KLAS:

....i Siribirien....där det är så där en femtio grader minus minnst!

ULLVIA:

Var är Barbara?

KLAS:

...går man ut på förstutrappan och spottar och lyssnar....

ULLVIA:

Inte här!

KLAS:

Jo, det är sanning – om spottet fryser till is innan det nått marken...

ja, så att det klirrar (*Klirr*)

ULLVIA:

Vad vackert!

KLAS:

....går inte barnen till skolan.

ULLVIA:

Vad härligt!

KLAS:

Nej, kallt Ullvia – kallt!

ULLVIA:

Var är Barbara?

KLAS:

Inte här ... inte där .. inte någonstans.

ULLVIA:

Jag måste få tag i henne.

SMUTSIGT MELLANSPEL (2)

KLAS:

Aj, aj, Rattattataj Rattattataj!

(Barrbrunan kommer. Hon lägger säcken över Klas igen. Vi ser kören av Skorstenar och döda träd. En fisk ropar på hjälp, en fågel trillar av pinn'. Barrbrunans framfart är grym och skoningslös.)

BARRBRUNAN:

*Bakom och över
Under och i
Jag vill fram
Fram och förbi*

*Jag kväver ditt hav
Din skog faller i
Att bli rik
Det är min energi*

*Du gråter – men si
Det skiter jag i
Jag vill fram*

Fram och förbi

*Oktantal och bly
Bequirell – tjolahi
Att bli rik
Det är min energi*

(*Barrbrunan försvinner. Vagnen blir tom*)

KLAS:

Sluta!

TONI:

Har ni hört den här?

BARBARA:

Tyst Toni, Tyst!

TONI:

Två varma ben....sjöng en kall-sång

BARBARA:

Gå till Ullvia. Du skulle ju berätta....

TONI:

Skulle jag? Vadå?

BARBARA:

Att vi ville att hon... ja, du vet!

TONI och KLAS:

Ska stanna kvar hos oss!

BARBARA:

Ja

TONI:

Vill hon det då?

KLAS:

Det är klart att hon vill.

TONI:

Konka runt på vägarna ... i damm och makadam ...i regn och rusk med
Barrbrunan i hämlarna. Bakom – Över – Under – I

KLAS:

Ja

TONI:

Vi är ju hopplöst ute ... reser runt med en häst och vagn när alla andra har flera hundra hästar i sina bilar. Tror du att Ullvia Liv vill det? Ja, i längden?

KLAS:

Ja det tror jag.

TONI:

Det tror inte jag

KLAS:

Men det tror jag

TONI:

Inte jag

KLAS:

....men jag

TONI:

....inte

KLAS:

Jo!

TONI:

Nej!

KLAS:

Jo!

TONI:

Nej!

KLAS:

Jo....!

BARBARA:

Vad ni bråkar! Det är ju bara att fråga henne.

TONI och KLAS:

Fråga?

BARBARA:

Och säga att vi vill förstås.

KLAS:

Där ser du!

(Toni vill inte lyssna. Han börjar leta runt igen)

TONI:

Inte här... inte där ... inte..inte....

BARBARA:

Konka runt på vägarna i damm och makadam! Vi vill resa!
Hela tiden se något nytt. Livet är en enda lång resa.
Det är klart hon vill det också!

KLAS:

Just det!

TONI:

Har ni sett min mask? ... Hon låg på vägen ... hade krupit upp för att ta sig en dusch ...
Det regnar ... (*berättelsen får liv*) ... Jag hoppar av ... går vägen fram ... trallalla trallalla...

BARBARA:

Du hälsar artigt som du brukar.

TONI:

God dag vackra mask

BARBARA:

Säger du – " God dag vackre man" säger hon. Men plötsligt blir du fruktansvärt rädd.

TONI:

Ja, bakom kommer bilar ...brrr....swizzz....skvättt... ös....banglångkarossbång...

BARBARA:

Framför kommer bilar ... Fjäng ...bom... usch...brrr

TONI:

Vi blir anfallna av Pytonblybilar och Avgasoktanträdare.
Det luktar Fy-pyton-helvetes djävlar.

BARBARA:

Träden vid vägen håller för toppar och barr. Det är...

KLAS:

Vad då sa du?

BARBARA:

Träden vid vägen mår dåligt – Det är Barrbrunan

TONI:

Ja, just det!

KLAS:

Vaddå? – Barrbrunan!

BARRBRUNAN:

Träden tappar barr så inte ett enda litet barr finns kvar där hon drar förbi.
Bruna barr ligger som drivor på marken. Så dör träden. Adjöss! Goodbye!

För sista gång! – Så är det, där Barrbrunan drar fram. Hon är en Barbar!

TONI: *(mässar)*

Och alla blommor får ont i pistillen och blöder så för ynkliga blad.
Har ni sett min mask!?

BARBARA:

Nej Toni

KLAS:

Barbara, jag tror inte på vad du säger

BARBARA:

Så är det i alla fall.

KLAS:

Skogen är grön. Grön och skön. Det har den alltid varit.

BARBARA:

Men titta då! Överallt och runt omkring. Skogen är full av bruna barr.

KLAS:

Skogen kanske röker för mycket *(host host)*

TONI:

Löjligt, löjligt, löjligt – har du sett träd bolma? Tallar som blossar på cigaretter –
Granar som röker pipa! – Löjligt – det är vi som röker.

KLAS:

Vi och vi, inte jag!

TONI:

Jo, du också.

KLAS:

Jo du och jag och vi. Alla!

(Ullvia kommer till "lilla vagnen". Samtalet avstannar tvärt. Toni blir generad, försöker gömma sig.)

ULLVIA:

Jag har letat efter er.

BARBARA:

Efter mig?

ULLVIA:

Ja, efter dig.

BARBARA:

Vad vill du?

ULLVIA:

Hmmmm.... Det kommer jag inte ihåg – skönt att du är här bara.

BARBARA:

Vad är det med dig? – Kom fram nu. Toni kom.

ULLVIA:

Toni – där är du också – oj vad jag har längtat efter dig!

TONI:

Hej! Ja, du och jag och vi. Alla!

BARBARA:

Du har rätt ... det är vårt fel Allas fel på nåt sätt.

ULLVIA:

Vaf pratar ni om?

BARBARA:

Barrbrunan

ULLVIA:

Barrbrunan? Inte hon!

BARBARA:

Hon finns överallt. Bakom – Över – Under – I
Bruna torra tallar och fula granar.

KLAS:

Jag har inte sett något – inte jag!

BARBARA:

Skogen mår inte bra.

ULLVIA:

Skogen är grön – grön och skön, det har den alltid varit.

TONI:

Precis sådär sa Klas.

KALS:

.....och så sa jag – "Skogen röker för mycket" (*host host*)

TONI:

Tallar och grenar bolmar. Löjligt, löjligt, löjligt!
Det är vi som röker. Det är ju vi som röker ju – sa jag.

KLAS:

Inte jag – sa jag

TONI:

Jo, du också – sa jag

KLAS:

Inte jag i alla fall

TONI:

Jo du och jag och vi och ni och dom och du igen. Alla!

KLAS:

Nej!

TONI:

Jo!

KLAS:

Nej!

TONI:

Jo!

BARBARA:

Vad ni bråkar! – Klas menar en annan skog. Skogen där röken står som kvastar ur långa rör.

TONI:

Jag vet, jag vet vad du tänker på Ullvia.

BARBARA:

Det var väl ändå jag.....

TONI:

.....Skorstensskogen!

BARBARA:

Just det och så hamnar det i våra skogar....

TONI:

.....och så dör den!

BARBARA:

Det är barr. Det är barr. Det är Brunan. Barrbrunans fel.
Vi måste hålla ihop.

TONI:

Ullvia!... har du sett min mask?

(Ullvia sätter på sig en gasmask)

BARBARA:

Hjälp!

(Klas försvinner)

TONI:

Nej, en som

*Kryper och lever
Gräver och krälar
Känner och tänker
Äter sover
Jorden är varm
Vägen är kall
Månen blinkar
Stjärnorna faller
Masken lever
Lever just nu*

En sån mask!

ULLVIA:

Nej.

TONI:

Hon låg på vägen när vi for förbi.

BARBARA:

...hon har krupit upp för att ta sig en dusch.

TONI:

Det regnar ...*(berättelsen får liv)* ...Bilarna tjuter

BARBARA:

Vindrutetorkarna går som spindelben framför alla sura stressade ansikten därinne i bilarnas vardagsrum.

TONI:

Tjiff Tjåff – Tjiff Tjåff – Tjiff Tjåffr ... Nu gäller det liv eller död.

BARBARA:

Du sliter upp masken från den våta vägen och skriker ett liet-

TONI:

Förlåt!

BARBARA:

Hon skrattar blygt: " tack" – och glider ner i din jordiga ficka.

TONI:

...och vi springer ... oj oj vi springer allt vad tygen håller.
Vi har tur.

ULLVIA:

Vilken tur!

TONI:

Ja, hon hade blivit en våt fläck!

BARBARA:

En liten våt fläck som regnet hade spolat bort!

TONI:

Inte ens möjlig att begrava.

ULLVIA:

Så sorgligt, så genomsorgligt.

TONI:

Nu har jag tappat henne. Min lilla historia. Hon är borta.

Inte här....inte där....inte ingenstans

KLAS: *(Dyker upp)*

Inte någonstans!

(Barrbrunan visar sig igen. Dockorna på "den lilla vagnen" försvinner

Och Ullvia Liv gömmer sig. Musiken blir dramatisk.

En spegel glimmar till, en fågel dunsar emot rutan)

BARRBRUNAN:

Ha ha ha – Där dog den – Ha ha ha – lilla dumma fågel.

Säkert en blåmes, ja säkert en blåmes – Ho ho ho.

(Barrbrunan försvinner. Från olika håll kommer de fyra gycklarna och samlas vid den lilla fågeln)

BARBARA:

Är nacken bruten?

ULLVIA:

Hjärtat pickar.

TONI:

Vad fort det går. Hör!

KLAS:

Hon flög rakt in i spegelbilden. Himlen speglade sig. Se här!

TONI:

Tänk om hon dör! Då gör vi en vacker begravning. Då vill jag bära kistan.

Orgeln spelar vacker musik. Härlig är jorden...

(Toni spelar och berättar. Ullvia lyssnar med fågelungen i sin hand.

Barbara och Klas försvinner och berättelsen "får liv" på "Den lilla vagnen")

TONI:

.....Jag kommer ihågbegravningståget. Det är pappa som är död.
Hans hjärta sprack. Pappa är död. Alla går med mörka kläder.
Höstlöven blänker som ögon som gråter. Höga hattar och svarta skor.
Det luktar jord och mylla. Ding Dång, Ding Dång – Klockorna ringer –
Pappa är död – Ding Dong, Ding Dong. Pappa tror på Gudatt få
sjunga och dansa i himlen. Här på jorden var hans hjärta som en stor
tung sten i bröstet. Nu får han dansa fjärilslätt.... Det är därför han ler.
Pappa är död. Ding Dong, Ding Dong.

*(Klas och Barbara dyker upp som dockor på den "lilla vagnen". De har med sig en ask
Bäddad med bomull.)*

KLAS:

Psst!

BARBARA:

Ullvia – hallå!

KLAS:

Kom

*(Ullvia Liv ger Toni Ton en vit blomma. Hon går till "lilla vagnen med fågelungen.
Alla hjälps åt så att den ligger skönt. De går och lämnar fågelungen ensam kvar)*

SMUTSIGT MELLANSPEL 3

*(Barrbrunan närmar sig fågelungen med ett brunt nät. Hon märker inte att Klas Kollosal
Barbara By, Ullvia Liv och Toni Ton står gömda. De snärjer in Barrbrunan i ett vackert
Blommigt nät.)*

BARRBRUNAN :

*Att väva bruna nät
För att fånga många små
Dumma fåglar, gröna träd
Det är ett fasligt sjå.*

*....men det är värt besväret
För man blir rik till sist
Det är bara somliga
Som tycker det är trist*

*....att skogar dör
Att fåglarna tystnar med sin sång
Kom hit! Hör upp!
Vi väver väven lång*

(Barrbrunan är nu helt insnärjd i blommor och blad, hon frustar och stånkar)

BARRBRUNAN:

Usch i a mej! Tvi vale! Spott och spe! Vad är det här?
Det luktar gräslig grönska – feta fula blommor.
Jag kvävs! Jag går åt! Aj!

*(Barrbrunan åker ner i en teaterkoffert. Alla fyra sätter sig på locket.
Ullvia Liv är nu docka för första gången)*

SÅNG PÅ KOFFERTEN:

TONI:

Är hon död?

ULLVIA:

Nej, hör hon sjunger

FÅGELN:

Pip pip pip

(Klas och Barbara knuffar fram Toni)

KLAS och BARBARA:

Säj det nu då! Säjä det!

TONI:

Jo du – Ullvia Liv! Vi har tänkteller....vi vill
Att du ska stanna hos oss. Här på vagnen..

ULLVIA:

Titta!.....den flyger!

EPILOG:

(Trumpetfanfarer, trumvirolar, tamburiner, skallror)

BARBARA BY.....

KLAS KOLLOSAL.....

ULLVIA LIV.....

TONI TON.....

*Vårt spel är slut
vid dessa vackra kullar
Solen går ner
och havet rullar*

*Ni såg vår teater
Ni såg vår mimik
Vi tar adjö
av vår bästa publik*

PÅ VÄG

– ett gycklarspel

av Lasse Dahlberg

Dragen av häst kommer en gycklarvagn till spelplatsen.

Hästen är en stadig ardenner och på vagnen åker fyra eller fem gycklare.

Det är Klas Kollossal, Barbara By, Ullvia Liv, Barrbrunan och Toni Ton.

De ställer i ordning för spel.

Här finns också Hönan Helena, Tuppen, två rufsiga hundar, instrument

och dockorna Klas Kollossal, Barbara By, Toni Ton och Ullvia Liv.

(Barrbrunan – miljöhäxan, kan spelas av Ullvia Liv)

Klas Kolossal - målar alltid det som fattas.

Toni Ton – berättar i toner

Barbara By – "Moder jord"

Ullvia Liv – "du och jag"

Barrbrunan – "förstöraren". Hon är vårdslös, oengagerad och kärlekslös.

"På Väg" är ett spel om vår miljö, eller som Klas Kollossal uttrycker det: "Var rädd om allt som lever, ja om mig till exempel!"

Pjäsen kan spelas som en vanlig föreställning från teaterscen, med eller utan dockor, ute eller inne, allt är möjligt!

Är du intresserad av musiken eller noterna ta kontakt med Blåeld musikteater

www.blaeld.se

Historik:

Premiär på Christinehofs slott sommaren 1987.

Turnén fortsätter med häst och vagn på Österlen i Skåne den sommaren.

Klas Kollossal, spelas av scenografen Bernt Franckie, Barbara By av Barbro Andersson

(nu Barbro Franckie) Ullvia Liv/Barrbrunan av Biggan Dahlberg och Toni Ton av

Lasse Dahlberg.

Sommaren 1988 spelar Blåeld musikteater (Biggan och Lasse) gycklarspelet i Västergötland

runt Kinnekullebygden med clownen Boman som Klas Kollossal och Gunilla Wiklund som

Barbara By.

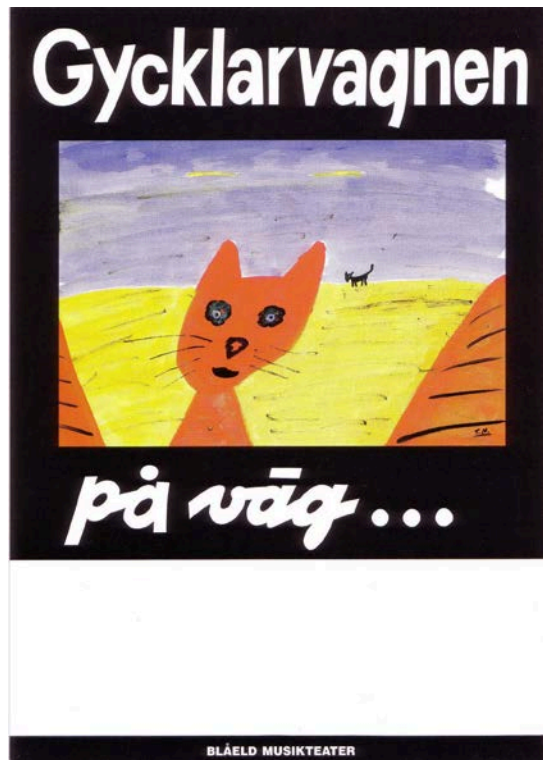
Lasse Dahlberg

Västerplana, Storebacken1

531 95 Källby

0510 54 21 09 / 070 6948991

lasse@blaeld.se

På Väg

ett gycklarspel av Lasse Dahlberg

Personer:

Klas Kollosal – teaterdirektör
Barbara By – hans fru
Toni Ton – musiker (en vit clown)
Ullvia Liv – flickan
Barrbrunan – miljöhäxa
(Alla finns också som dockor)

Innan föreställningen

Dragen av häst kommer en gycklarvagn till spelplatsen.
Hästen är en stadig ardenner och på vagnen åker fyra gycklare.
Det är Klas Kollosal, Barbara By, Ullvia Liv och Toni Ton.
De ställer i ordning för spel.
Här finns också Hönan Helena, Tuppen, två rufsiga hundar,
dockor (Klas Kollosal, Barbara By, Toni Ton, Ullvia Liv, Barrbrunan)
och instrument m.m.

Prolog

*(Trumpetfanfarer, trumvirvar, tamburiner, skullror och en "storslagen" inledningssång.
Klas Kollosal stöter i staven, Gycklarna hälsar på publiken)*

ALLA:

Välkomna gott folk!
Kom! Kom!
Hör upp!
Hitåt, skynda, skynda

*Kom till vårt spel
Vid era vackra kullar
Solen går upp
Och hela havet rullar*

*Vi är teatern
Ni vår publik
Vi spelar – Ni kommer
Se vår mimik*

ALLA:

Vi är *(fanfarer, trummor, liv och skratt)*
Klas Kollosal ... Barbara By ... Toni Ton!

(Alla tre faller varandra i talet)

Får jag lov att presentera min vackra vän den sköna, starka,
gyllenbruna Brynhild Brunte, med Sveriges allra största, hjärtformigaste bak!

Och hönan! Vår äggiga, pickiga Helena.

Hon stammar från Medelhavets stränder ...från 800-talet ... en äkta ... vikingahöna ...

Hon värper skimrande blåa ägg i himmelska nyanser. Se! Hönan Helena!

Livs levande !

RYTMISK RAMSA:

*Hönan Helena
Pickar och lever
Hästen sparkar
Bockar och frustar*

*Du å du skrattar
Lever och gråter
Känner och tänker
Näsan blänker*

*Tårarna rinner
Benen brinner
Armarna viftar
Tänderna flyger*

*Månen blinkar
Stjärnorna faller
Hönan Helena
Pickar och lever*

BARBARA BY:

Jag har också det stora nöjet att för er, den presentera
himlens djupblå kupol (regntunga moln)

KLAS KOLLOSAL:

markens gröna friska gräs -

TONI TON:

havets vita rena skum på andra sidan kullarna

BARBARA BY:

och ...*(något speciellt för spelplatsen)*

(Nya fanfarer, trummor, liv och skratt)

ALLA:

Barbara By, Klas Kollosal och Toni Ton!

*Kom till vårt spel
Vid era vackra kullar
Solen går upp
Och hela havet rullar*

*Vi är teatern
Och ni vår publik
Vi kommer, vi spelar
Se vår mimik*

(Alla försvinner vagnen blir tom)

Första Akten

(Toni Ton musikanten trollar bort en boll)

TONI TON:

Hela Världen *(blåser på bollen)* Borta!

(Klas Kollosal målar något som fattas. Han målar alltid något som fattas på "Den stora tavlan". Barbara By hänger tvätt. Barrbrunan smyger sig på Klas Kollosal. Det är en otäck figur som bara förstör. Hon "fångar" Klas och försvinner med honom. Dramatisk "filmmusik" under scenen. In rusar Ullvia Liv – hon är mycket andfådd)

ULLVIA LIV:

Barrbrunan! Såg ni Barrbrunan! – Jag måste varna dom!

(Ullvia Liv ut. Dockan Klas Kollosal dyker upp på den "lilla vagnen")

KLAS KOLLOSAL:

Är det teater här? Är det teater här! Nej! Är det teater här? Ja!

Oh, Oh, Oooooh! vad jag blir blyg.... *(röd celluloid)*

Jag rodnar när jag blir blyg... Oooooh!

Nu är jag inte blyg längre..... Vänta, vänta, vänta!

(Klas Kollosal försvinner. Barrbrunan skymtar förbi igen)

ULLVIA LIV:

Barrbrunan! Hon är överallt!

Bakom ... Över ... Under... I ...

Jag måste varna dom!

(Ullvia Liv ut. Dockan Klas Kollosal dyker upp igen)

KLAS KOLLOSAL:

Ja, ja, ja, jo, jo ... det är jag som är Klas Kollosal.

Där är ni... Där är ni....Där är ni – Rattattati! Rattattati!

(en liten dans)

(Dockan Barbara By kommer in)

KLAS KOLLOSAL:

Där är du, Rattattatu Rattattatu

Där är hon

Det spritter och sprattlar i munnen, tungan kan inte vara still i all evighet när man har något att berätta. Ord, ord, ord. Det stockar sig i halsen.

Orden står i kö. Dom vill ut ut ut . Rattattatu! Rattattatu!

Tungan sprattlar till och ut ur munnen kommer vackra ord....

fantastiska ord... runda ord... kantiga ...korta...långa...många

JAG ÄLSKARJAG ÄR GALEN ... JAG ÄLSKAR!

BARBARA BY: (*dockan*)

Tyst! Tyst! (*pang!*)

Bubbel Babbel Bibel! Vet du inte! Vet du inte att hon är här!

Barrbrunan är här! Hon förstör allt! Luften, färgen, vattnet, skogen.

Allting blir bara brunare och brunare och brunare.

Klas! (*pang!*) Barrbrunan är här.

KLAS KOLLOSAL:

Jo, jag vet, jag vet. Och det finns bara ett sätt att bli av med henne.

BARBARA BY:

Hurdå?

KLAS KOLLOSAL:

Var rädd om allt som lever! Ja, om mig till exempel! Jag lever. Jag känner ... jag är född.

Var rädd om mig Barbara. (*Pang!*) Aj!

(*Barbara försvinner*)

Var var jag? Var var vi? Jo ...här är jag ... där är ni...Rattattati Rattattati!

(*en liten dans*)

Det var en underbar morgon

(*Berättelsen får "liv"*)

Det runda klotet i öster jagade skuggorna på flykten, öste ut sina färger på marken.

Solen gick upp! Rattattatupp Rattattatupp!

Fåglarna var som galna denna vackra vårmorgon.

(*pip pip pip*) Luften klar som kristall – klirr och klarr.

Så hände det! Det som måste ske! Det gjorde fruktansvärt ont!

Platt som en pannkaka kom mitt huvud ut.

Ut från magen kom hela jag, blöt som en katt som trillat i Kattegatt!

Luften strömmade in i lungorna, för första gången fylldes dom med luft.

Åh, vad jag skrek! Vad jag skrek!

JAG ÄLSKAR! JAG ÄR GALEN!

(*Barbara By, dockan, dyker upp*)

BARBARA BY:

Tyst! (*pang!*) Ser du inte!?

KLAS KOLLOSAL:

Aj! Jo, där är du! Rattattatu Rattattatu!

Som en stor fisk i en liten sjö hade jag guppat inne i magen.

Men nu! fåglarna sjöng, (*pip pip pip*) solen värmde,

glittrade den kyliga vårmorgonens klara luft som strömmade in

för första gången i mina lungor. Och jag skrek.

JAG ÄLSKAR! JAG ÄR GALEN! JAG ÄLSKAR! JAG ÄR GALEN!!

BARBARA BY: (*Dyker upp*)

Tyst! (*pang!*) Du bara bubblar och babblar och biblar! Akta dig!

Vet du inte att hon är här! Barrbrunan!

(*hon dyker ner*)

KLAS KOLLOSAL:

Aj! – Jag vet – var rädd om mig!

(Barrbrunan visar sig då och då. Klas berättar allt ivrigare, trotsar faran.)

KLAS KOLLOSAL:

Mammas bröst var lika söta som sockerlönarna i Vermont.

Runda, varma, mjuka. En knopp här och en knopp där att suga på – så där.

Varm mjölk sprutade in i munnen och jag blev mätt och mosig, varm och rosig.

Så gott det var! Jag tror jag blir galen – så gott!

Det blev kväll, koltrasten sjöng *(Barrbrunan närmar sig)*

och jag sov med doften av söt honungs- mamma omkring mig.

Nu var jag född! Det här var livet ...

Nästa dag Rattattatag Rattattatag *(en liten dans)*

(Barrbrunan lägger en säck över Klas Kollosal)

SMUTSIGT MELLANSPEL (1)

Barrbrunan sjunger. Kören består av "skorstenar" och "torra träd".

BARRBRUNAN:

Bakom och över

Under och i

Jag vill fram

Fram och förbi

KÖR.

Det är barr

Det är barr

Det är Brunan

Barrbrunan är hennes namn

BARRBRUNAN:

Jag kväver ditt hav

Din skog faller i

Att bli rik

Det är min energi

KÖR:

Det är barr

Det är barr

Det är Brunan

Barrbrunan är hennes namn

BARRBRUNAN:

Jag stinker och stånkar

Är ingen lik

Jag vill fram

Fram och förbi

KÖR:

*Det är barr
Det är barr
Det är Brunan
Barrbrunan är hennes namn*

BARRBRUNAN:

*Oktantal och bly
Bequirell Tjolahi
Att bli rik
Det är min energi*

KÖR:

*Det är barr
Det är barr
Det är Brunan
Barrbrunan är hennes namn*

BARRBRUNAN:

*Bakom och över
Under och i
Jag vill fram
Fram och förbi*

KÖR:

*Det är barr
Det är barr
Det är Brunan
Barrbrunan är hennes namn*

*(En dans mellan Barbara By och Barrbrunan. Kampen mellan ont och gott.
Klas Kollosal blir en blomma och Toni Ton sjunger. Alla är "stora"- ej dockor)*

TONI TON:

*Sträck på dig blomma
Vatten håll dig rent
Sjung mina fåglar
Så att det inte blir för sent
Så att det inte
Så att det inte
Så att det inte blir för sent*

*(Barbara vattnar "blomman" som sträcker på sig. Och Barrbrunan sprutar gift
så att blomman dör. Toni Ton fortsätter sjunga "sin blues")*

TONI TON:

*Sträck på dig blomma
Vatten håll dig rent
Sjung mina fåglar
Så att det inte blir för sent*

(Barbara By hör en fågel sjunga)

BARBARA BY:

Rödhaken

BARRBRUNAN:

Döda haken

BARBARA BY:

Nej, Rödhaken, min eldsfågel, lyckobringaren säger:
"Vårens vind ska blåsa liv i vår natur"

BARRBRUNAN:

Min vind släcker alla livslågor, dödar Röda haken.

BARBARA BY:

Strömstaren.

BARRBRUNAN:

Surströmmen?

BARBARA BY:

Nej, Strömstaren som dyker i älvarna.
Som snabba spjut mot den brusande forsen.
Hon säger:
"Värflodens kaskader väcker naturen till liv!"

BARRBRUNAN:

I mitt sura vatten dör alla nattsländelarver

BARBARA BY:

Men Strömstaren?

BARRBRUNAN:

Hon finns inte i surströmmen!

BARBARA BY:

Men var finns hon då?

BARRBRUNAN:

Nattsländelarverna är hennes mat och när dom dör så....

BARBARA BY:

Inget liv utan en själ och ingen själ utan en fågel.

BARRBRUNAN:

Jag blir dårad av alla fåglar. Då biter jag i träden.
Träden dör och jag går fri. Så är det!

(Barbara går, musiken tystnar)

BARRBRUNAN:

Jag vill ha pengar och makt, bilar och prakt.

Träden kvider och faller, tappar barr och blir fula.

Det gör inget i min värld.

Jag vill ha pengar och makt, bilar och prakt.

Andra akten

ULLVIA LIV:

Brrr, jag fryser....det är kallt....kollosalt kallt!

Tänk om jag fick följa med på vagnen.

Åka runt på vägarna tillsammans med dom andra hela tiden.

Tillsammans med Klas Kollosal, BarbaraBy, Brynhild Brunte, Hönan Helena

och Toni Ton hela tiden. Aldrig vara ensam.

Spela och sjunga med Toni Ton!

Barrbrunan har varit här . Hon bara förstör och förstör.

Det känns att hon har varit här. Det är så kallt så att Nordpolens isbjörnar skulle hacka tänder. Men dom har varandra, sitter tätt ihop på något isflak och värmer varandra. Brrrr, jag är så ensam, var är alla? Jag fryser.

*(Ullvia märker inte att Klas Kollosal målar en stor gul sol och en dörr att stiga in i.
Hon märker inte att Toni Ton spelar en vacker vals eller att Barbara By hänger
upp vita moln på ett streck)*

ULLVIA LIV:

Tänk att få krypa in i något stort och mjukt och varmt, ligga och gunga...

Tänk att få åka med på vagnen hela tiden

TONI TON:

*Vagnen rullar långsamt fram
På dagarna i rök och damm
På natten får du sällskap
När månen tittar fram
Då spelar du och månen en duett
Det är nattens vackraste duett*

ULLVIA LIV:

Jag minns Rabarberbladen när jag var liten. *(berättelsen får liv)*

Rabarberbladen är stora som parasoller och stjälkarna lika tjocka som mina armar och ben.

Det är mitt "ensamhetsställe" rabarberlandet.

När det regnar ligger jag torr under bladen. (regnrör) När solen skiner får jag skugga.

När mamma är arg för att pappa sover eller pappa sover för att mamma är arg, går jag dit.

Jag tror att allting som blir fel mellan mamma och pappa alltid beror på mig.

Då flyr jag till Rabarberlandet. Mitt rum under bladen.

Idag skiner solen. Barrbrunan finns inte och luften är klar som kristall.

Vita ulliga moln svävar mellan bladen. Jag hoppar upp! Springer mellan tussarna –

kliar en stor vit gubbe på näsan. Atcho! den trillar av. Jag hoppar i berg utan att slå mig.

Flyger som en fjäril. Gör ett perfekt hopp med dubbel skruv!

*(Barrbrunan visar sig. Solen blir brun, musiken kladdig och Barbaras moln smutsiga. Barrbrunan
härjar och förstör. Så försvinner hon och Ullvia blir ensam och orolig igen.)*

ULLVIA LIV:

Hallå! Var är ni? Kom fram!

(Hon går)

(Toni Ton spelar. In kommer Hönan Helena. Klas Kollosal målar, han målar alltid något som fattas. Barbara By tar fram ett nät – en väv som hon klär med blommor.

BARABARA BY:

*Jag väver en väv
För att fånga
Jag väver en väv
För att förstå
Jag väver för att fånga och förstå*

*En väv av blommor över gift och damm
En grönare jord där vi drar fram*

*Jag väver en väv
För att fånga
Jag väver en väv
För att förstå
Jag väver för att fånga och förstå*

BARBARA BY:

Konka runt på vägarna i damm och makadam. Hela tiden se något nytt
Livet som en enda lång resa. Det är klart att hon vill.
Ullvia vill det!

(Barrbrunan kommer)

BARRBRUNAN:

Brrrr...swizzzz...skvätt...ös...Banglångkarossbång!

TONI och BARBARA:

Vi blir anfallna av Pytonblybilar och Avgasoktanträdare.
Det luktar fy-pyton-helvetes-djävlar

BARRBRUNAN:

Fjäng, bom, usch, i
Vägar dånar fram och förbi

TONI och BARBARA:

Träden vid vägen håller för toppar och barr.
Alla blommor får ont i pistillen och blöder så ynkliga blad.

BARRBRUNAN:

Den vita fågeln svävar inte över gläntan längre!

TONI och BARBARA:

Träden tappar barr så att inte ett enda litet barr finns kvar.
Bruna barr ligger som drivor på marken

BARRBRUNAN:

Det finns inga gamla träd längre! Ha ha ha ha!

TONI och BARBARA:

Nej, just det! Träden dör. Adjöss! God bye!

En sista gång jag avsked från dom tar...

Så är det där du drar fram

BARRBRUNAN:

Just det! Inga gamla och inga unga. Ha ha ha !

Bara bara bara barr!!

(Toni Ton sjunger. Klas Kollosal kommer med en vit näsduk)

TONI TON:

*Om det fanns
vett och sans
gick alla man ur huse
För att rädda
vår natur
emot denna buse*

ALLA:

*Om det fanns
vett och sans
gick alla man ur huse
För att rädda
vår natur
emot denna buse*

(Alla ut)

(Ullvia Liv kommer fram och dockan Klas Kollosal flyger på ett moln)

KLAS KOLLOSAL:

Hej! Se på mej! Vilken grej! Jag är tje! – Nej jag är kille Rattattatille! Rattattatille!

ULLVIA LIV:

Klas Kollosal! Hej! Skönt att det var du! Jag trodde att det var Barrbrunan.

KLAS KOLLOSAL:

Barrbrunan. Bara Barr Bara Barr Bara Brunan.

Nej det är jag – Nyss född!

ULLVIA LIV:

Nyss född?

KLAS KOLLOSAL:

Nyss född.

ULLVIA LIV:

Vad pratar du om?

KLAS KOLLOSAL:

Men Ullvia Liv, pundhuvud, sockertopp min äälskling!

Du hör visst inte på. Jag berättar och berättar och berättar. Orden trillar ur munnen

Och du hör inte på! Du hör inte om magen som skvimpar, bröstet som sprutar,
solen som sjunger och fåglarna som lyser.

Jag tror jag blir galen, jag tror jag blir gaalen!

ULLVIA LIV:

Lugna dig. Nu lyssnar jag.

Berätta igen, hur var det när du föddes?

KLAS KOLLOSAL:

Det var morgon...

ULLVIA LIV:

Ja?

KLAS KOLLOSAL:

det sa plupp.

ULLVIA LIV:

Ja och?

KLAS KOLLOSAL:

så var jag född.

ULLVIA LIV:

Du är sur

KLAS KOLLOSAL:

Nej

ULLVIA LIV:

Du är visst sur.

KLAS KOLLOSAL:

Nej.

ULLVIA LIV:

Och så är du rädd för Barrbrunan.

KLAS KOLLOSAL:

Är jag?

ULLVIA LIV:

Det är du visst det. Det är alla.

KLAS KOLLOSAL:

Inte jag

ULLVIA LIV:

Jag fryser om ryggen. Längre upp! Ooooh vad skönt! Ooooh!
Jag vill följa med er! Vi måste hålla ihop! Barrbrunan är farlig.

KLAS KOLLOSAL:

Jag vet.

ULLVIA LIV:

Var är dom andra? Jag fryser.

KLAS KOLLOSAL:

I Sibirien är det femtio grader minus minst!

ULLVIA LIV:

Var är Barbara?

KLAS KOLLOSAL:

Går man ut på förstutrappan och spottar

ULLVIA LIV:

Inte här!

KLAS KOLLOSAL:

och det fryser till is innan det nått marken... (*Klirr*) går inte barnen till skolan

ULLVIA LIV:

Vad vackert!

KLAS KOLLOSAL:

Nej, kallt Ullvia – kallt!

ULLVIA LIV:

Var är Barbara?

KLAS KOLLOSAL:

Inte här ... inte där, inte någonstans.

ULLVIA LIV:

Jag måste få tag i henne.

(springer ut)

SMUTSIGT MELLANSPEL (2)

(Barrbrunan kommer. Hon lägger en säck över Klas Kollosal igen.)

KLAS KOLLOSAL:

Aj, aj, Rattattataj Rattattataj!

*(Vi ser kören av "Skorstenar" och "Döda träd". En fisk ropar på hjälp, en fågel trillar av pinn'.
Barrbrunans framfart är grym och skoningslös.)*

BARRBRUNAN:

*Bakom och över
Under och i
Jag vill fram
Fram och förbi*

*Jag kväver ditt hav
Din skog faller i
Att bli rik
Det är min energi*

KÖR:

*Det är barr
Det är barr
Det är Brunan
Barrbrunan är hennes namn*

BARRBRUNAN:

*Du gråter – men si
Det skiter jag i
Jag vill fram
Fram och förbi*

*Oktantal och bly
Bequirell – tjolahi
Att bli rik
Det är min energi*

KÖR:

*Det är barr
Det är barr
Det är Brunan
Barrbrunan är hennes namn*

(Barrbrunan försvinner. Vagnen blir tom.

In på "den lilla vagnen" kommer dockorna Klas Kollosal, Toni Ton och Barbara By)

(Scenen kan även spelas på den stora vagnen med gycklarna)

BARBARA BY:

Gå till Ullvia. Du skulle ju berätta....

TONI TON:

Skulle jag? Vadå?

BARBARA BY:

Att vi vill att hon... ja, du vet!

TONI och KLAS:

Ska stanna !

BARBARA BY:

Ja

TONI TON:

Vill hon det då?

KLAS KOLLOSAL:

Det är klart hon vill.

TONI TON:

Konka runt på vägarna ... i damm och makadam, i regn och rusk med Barrbrunan i hämlarna.

KLAS KOLLOSAL:

Ja

TONI TON:

Vi är ju hopplöst ute ... reser runt med en häst och vagn när alla andra har flera hundra hästar i sina bilar. Tror du att Ullvia Liv vill det?

KLAS KOLLOSAL:

Ja det tror jag.

TONI TON:

Det tror inte jag

KLAS KOLLOSAL:

Men det tror jag

TONI TON:

Inte jag

KLAS KOLLOSAL:

men jag

TONI TON:

inte

KLAS KOLLOSAL:

Jo!

TONI TON:

Nej!

KLAS KOLLOSAL:

Jo!

TONI TON:

Nej!

KLAS KOLLOSAL:

Jo!

BARBARA BY:

Vad ni bråkar! Det är ju bara att fråga henne.

TONI och KLAS:

Fråga?

BARBARA BY:

Och säga att vi vill!

KLAS KOLLOSAL:

Där ser du!

BARBARA BY:

Vi vill resa! Hela tiden se något nytt. Ullvia Liv också. Livet är en enda lång resa.
Det är klart att hon vill!

KLAS KOLLOSAL:

Skogen är grön. Grön och skön. Det har den alltid varit.

BARBARA BY:

Men titta då! Skogen är full av bruna barr.

TONI TON:

Skogen röker för mycket

KLAS KOLLOSAL

Löjligt, löjligt, löjligt – har du sett träd bolma? Tallar blossom! Granar röka!
Löjligt – det är vi som röker. Ja, inte jag men alla andra!

TONI TON:

Jo, du också. Du och jag och alla!

(Ullvia kommer till "lilla vagnen". Samtalet avstannar tvärt. Toni blir generad, försöker gömma sig.)

ULLVIA LIV:

Jag har letat efter er.

BARBARA BY:

Efter mig?

ULLVIA LIV:

Ja, efter dig.

BARBARA BY:

Vad vill du?

ULLVIA LIV:

Det kommer jag inte ihåg .

BARBARA BY:

Vad är det med dig? Kom fram nu. Toni kom fram!

ULLVIA LIV:

Toni, vad jag har längtat efter dig!

TONI TON:

Jo, du och jag och alla!

BARBARA BY:

Du har rätt ... det är vårt fel.

ULLVIA LIV:

Vad pratar ni om?

BARBARA BY:

Barrbrunan

ULLVIA LIV:

Barrbrunan?

BARBARA BY:

Hon finns överallt. Bruna torra tallar och fula granar.

KLAS KOLLOSAL:

Jag har inte sett något, inte jag!

BARBARA BY:

Skogen mår inte bra.

ULLVIA LIV:

Skogen är grön – grön och skön, det har den alltid varit.

TONI TON:

Precis sådär sa Barbara.

TONI TON:

och så sa jag – "Skogen röker för mycket"

KLAS KOLLOSAL:

Tallar och granar bolmar. Det är vi som röker. Det är ju vi som röker ju – sa jag.
fast inte jag sa jag

TONI TON:

Jo, du också – sa jag

KLAS KOLLOSAL:

Inte jag i alla fall

TONI TON:

Jo du och jag och vi och ni och dom och du. Alla!

KLAS KOLLOSAL:

Nej!

TONI TON:

Jo!

KLAS KOLLOSAL:

Nej!

TONI TOM:

Jo!

BARBARA BY:

Vad ni bråkar! Klas menar en annan skog.
Skogen där röken står som kvastar ur långa rör.

TONI TON:

Jag vet, jag vet vad du tänker på Ullvia.

BARBARA BY:

Det var väl ändå jag som...

TONI TON:

Skorstensskogen!

BARBARA BY:

Just det, den ryker ner våra gröna skogar.

TONI TON:

Å så dör den!

BARBARA BY:

Det är barr. Det är Brunan. Det är Barrbrunans fel!
Vi måste hålla ihop.

*(Barrbrunan visar sig igen. Dockorna på "den lilla vagnen" försvinner
Och Ullvia Liv gömmer sig. Musiken blir dramatisk.
En spegel glimmar till, en fågel dunsar emot glaset.)*

BARRBRUNAN:

Ha ha ha – Där dog den – Ha ha ha – lilla dumma fågel.
Säkert en blåmes, ja säkert en mes – Ho ho ho.

(Barrbrunan försvinner. Från olika håll kommer nu de fyra gycklarna och samlas vid den lilla fågeln)

BARBARA BY:

Är nacken bruten?

ULLVIA LIV:

Hjärtat pickar.

TONI TON:

Vad fort det går. Hör!

KLAS KOLLOSAL:

Hon flög rakt in i spegelbilden. Himlen speglade sig. Se här!

TONI TON:

Tänk om hon dör!

KLAS KOLLOSAL:

Då gör vi en vacker begravning. jag bär kistan och Toni Ton spelar vacker musik
Härlig är jorden eller nåt'.

TONI TON

Höstlöven blänker som ögon som gråter. Det luktar jord och mylla
Klockorna ringer! Ding Dong, Ding Dong.

(Toni spelar och berättar. Ullvia lyssnar med fågelungen i sin hand.

Barbara By och Klas Kollosal försvinner och berättelsen "får liv" på "Den lilla vagnen")

TONI TON:

Jag kommer ihåg begravningståget. Det är pappa som är död.
Hans hjärta sprack. Pappa är död.
Alla går med mörka kläder.
Höstlöven blänker som ögon som gråter. Höga hattar och svarta skor.
Det luktar jord och mylla. Ding Dång, Ding Dång. Klockorna ringer,
Pappa är död. Ding Dong, Ding Dong.
Pappa tror på Gud, tror att han får sjunga och dansa i himlen.
Här på jorden var hans hjärta som en stor tung sten i bröstet.
Nu får han dansa fjärlslätt. Det är därför han ler.
Pappa är död. Ding Dong, Ding Dong.

*(Klas och Barbara dyker upp som dockor på den "lilla vagnen".
De har med sig en ask bäddad med bomull.)*

KLAS KOLLOSAL:

Psst!

BARBARA BY:

Ullvia – hallå!

KLAS KOLLOSAL:

Kom

*(Ullvia Liv ger Toni Ton en vit blomma. Så går hon till "den lilla vagnen"
med fågelungen och alla hjälps åt att "bädda" ner den. Så gömmer de sig på olika håll.)*

SMUTSIGT MELLANSPEL 3

*(Barrbrunan närmar sig fågelungen med ett brunt nät. Hon märker inte att Klas Kollosal
Barbara By, Ullvia Liv och Toni Ton står gömda. De snärjer in Barrbrunan i ett vackert
Blommigt nät.)*

BARRBRUNAN :

*Att väva bruna nät
För att fånga många små
Dumma fåglar, gröna träd
Det är ett fasligt sjå.*

*Men det är vårt besväret
För man blir rik till sist
Det är bara somliga
Som tycker det är trist*

*Att skogar dör
Att fåglar tystnar med sin sång
Kom hit! Kom hit!
Vi väver väven lång*

(Barrbrunan är nu helt insnärjd i blommor och blad, hon frustar och stånkar)

BARRBRUNAN:

*Usch i a mej! Tvi vale! Spott och spe! Vad är det här?
Det luktar gräslig grönska – feta fula blommor.
Jag kvävs! Jag går åt! Aj!*

*(Barrbrunan åker ner i en teaterkoffert. Alla fyra sätter sig på locket.
Ullvia Liv är nu docka för första gången)*

SÅNG PÅ KOFFERTEN:

*Vagnen rullar långsamt fram
På dagarna i rök och damm
På natten får du sällskap
När månen tittar fram
Då spelar du och månen en duett
Det är nattens vackraste duett*

TONI TON:

Är hon död?

ULLVIA LIV:

Nej, hör hon sjunger

FÅGELN:

Pip pip pip

(Klas och Barbara knuffar fram Toni)

KLAS KOLLOSAL OCH BARBARA BY:

Säj det nu då! Säjä det!

TONI TON:

Jo du, Ullvia! Vi har tänkt. Vi vill att du ska stanna hos oss.

ULLVIA LIV:

Titta! den flyger!

EPILOG:

(Trumpetfanfarer, trumviolar, tamburiner, skallror)

ALLA:

Ni har sett: Barbara By, Klas Kollosal, Toni Ton, Ullvia Liv, och Barrbrunan!

(Alla faller varandra i talet)

Och vår vackra vän, den sköna, starka gyllenbruna Brynhild Brunte,
med Sveriges allra största, hjärtformigaste bak!

Och hönan! Vår äggiga, pickiga Helena.

Hon värper skimrande ägg i himmelska nyanser.

Se! Hönan Helena!

Livs levande !

(plus eventuellt några andra som varit med....)

*Vårt spel är slut
vid era vackra kullar
Solen går ner
och hela havet rullar*

*Ni såg vår teater
Ni såg vår mimik
Vi tar adjö
av vår bästa publik*

slut